

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SAJTÓIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN PÉNTEKEN.

ELŐFIZETESI ÁR:

1 évi 8 korona. — Félévre 4 korona
Folyó évi 2 korona.

Egyes szám ára 16 fillér.

Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Szerkesztőség és kiadóhivatal, Rákóczi-út 565.

Kiadótulajdonos:

GLATTSTEIN ADOLF.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,

reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
intézkedők

Nyitási költségek soronként 50 fillér.

Hirdetések egyezség szerint.

Közegészségügy.

„Városaink legnagyobb része csak a múlt század utolsó negyede óta kezd európai jellegűvé válni. De ez átalakulását — kis kivétellel — nem a közegészségügyi intézményeken kezdte, mint a milyenek a csatornázás, vízvezeték, köztörődök stb. hanem inkább azokon, melyek az életet széppé, vagy kellemessé teszik ugyan, de a melyek inkább a Keletről magunkkal hozott csillogási vágy és kényelem szeretet kifejezői.”

Igy ír egy előkelő napilap munkatársa városaink egyoldalú berendezéseiről a melyben a közegészségügyi intézmények sajnos csak másodrangú tényezők a melyekkel csak szükségből kell foglalkozni.

Ha városunk látképét a rohogó vonatról nézi az utas, szinte elcsodálkozik annak romantikus szép fekvésén és irigylő annak lakóit, a kik életük nagy részét a természetalkotta környezetben élnek.

Pedig mily csalóka a kép közéről.

Eltagyva az állomás barátságos szép peronját, utunkat folytathatjuk a város felé poros országúton mindaddig, míg csak az első modernebb épületnél az asphalt járdára nem lépünk.

Már azt hisszük, hogy a sivatagnak vége s a nagy komoly pusztaság után talán egy kellemes zöld város következik.

Oh de hogy kis városban minden következetes . . .

Most a változatos okokért egy haszonatlan szél akkorá porfelhő köd előnkbe a piaciér felől, hogy azt hisszük a távol keleten vagyunk a számon szél okozta fölsérkező közepében . . .

Ha kezd alkonyodni s a korzó élénkül, akkor ismét gondoskodás történik, hogy a porfelhő finomabb, de nagyobb terjedelemben ismét feljúljon.

Ugyanis ekkor valójá végig a város főutcáján a legelőről hazatérő marhacsorda, amelynek más kevésbé forgalmasabb mellékut utyilatszük nem áll rendelkezésére.

Igazán a csodával határos, hogy városunkban a lúdóvész nem őt nagyobb mérvet az átlagos aránynál.

Hogy mily intézkedések történtek eddig közegészségügyi intézményeink fejlesztésére, arról alig szólhatunk.

Városunk csatornázása kezdetleges.

Járványkórház s hullaház a valóságban nem létezik, csupán tervben van.

Létezik ugyan egy felekezeti jellegű magán kórház, de ez ily nagy környékkel bíró város közegészségügyének igényét kielégíteni már aligha képes.

Szinte szerencse, hogy városunk mind ez ideig sem nagyobb mérvben fellépő járválynak, sem pedig más nagyobb nevű

katasztrófának (vasuti baleset, tűzvész, árvíz) kitéve nem volt.

Azonban mindez nem mentés arra, hogy városunk közegészségügye ezután is oly kezdetleges stádiumban maradjon a mely nemcsak egy városnak, de egy falunak is szegényére válnék.

Azt hiszem, hogy egy járási tisztí orvos rendelkezik annyi erővel, hogy felsőbb hatóságánál szorgalmazza mindazon intézkedések sürgős végrehajtását, a melyek egy város közegészségügyét kellőképen védeni s ennek szolgáltatásban álló intézményeinek létesítését, vagy fejlesztését pedig előmozdítani képesek.

— n.

Társadalmi mozgalmak általában.

Születés meg halál: ez a két legfőbb tényezője minden földi létnek, minden társadalomnak. A születések s az elhalálozások aránya dönt az élőlények minden fajának fennmaradása fölött.

A dolog azonban nem olyan egyszerű, hogy a fennmaradást minden esetre biztosítsa az a körülmény, ha az elhalálozások száma nem mulja fölül a születések számát,

TÁRCZA.

Veletek van az Isten . . .

Írta: Verner Jenő.

Margit, a szőke csoda, valami ideges vágyakozással óhajtott már a csöndet. Olyakvatani után áhított, ahol nincs semmi zaj, társadalmi nyűg, vagy fényűzés, ha ugyan fényűzésnek lehetne nevezni azt a sok vendéglátást, színházba, korzóra, hangversenyre és zsurrajrást, mely ezer változataiban is végre sablonná válik s az érdeklődés központjában álló asszonyt, a törékeny idegrendszer őli.

Meg kell adni, hogy az ura elég jó férfi, pazar hőkezűséggel szórja aranyait a helyekre, utakra, más úri passziókra lakása is a művészek kiállásait, melyben a gondatlan éllel biztosítéka: az anyagi hőség kézen fekvő, még is úgy találja a szőke csoda, a hogy őt férje ura fölöttől barátai nevezik, hogy sem a brilliansok, sem a nagyvárosi úri kényelem nincsenek így. Valami sajátosságos rángás, cikkázik át habfelér testén, valahányszor a gyermekkori barátinó Pápai Nagy István tanító felesége ír a faluból.

Ez a csöndes, cseresznye fekete szemű ábrándos asszony az ötödik gyermeket szoptatja már és most is olyan áradozással, olyan végtelen nemes egyszerűséggel írja le a családi otthonát, azt a szeretetet, mely ott él a meleg lelkében egy barna kis igényű tanító iránt, aki még csak nem is gavallér, mert esztendőig jár egy-egy öltözet ruhában, nem is áldozatkész, aki az ő honkájának valami párisi divat után készítsen ruhát, hanem megvan az azzal, ha honka valami haliszthól őli össze a falusi izlés igazán szalonképtelen toáletjét.

Micsoda naivitással írja le a gyerekei bukai fejét, az arcuk alma pirosságát, melyet ajkukra von a falu levegője: talán egy tál krumpli, mely előlük gözölög.

Ez a csoda asszony megroggyan a dologban, hozzá áll a mosóteknőhöz, aki valamikor francia novellákat fordított, és réttel dolgozott s fényes boduárról álmodott. Ez az asszony, aki havonként 40 forintot kap szivarra se költő, a krajcárokat fogához verő urától, unós-unalan arra kéri Margitot, méltóságos Cséffay Tibor és. és kir. kamarás feleségét:

— Gyere el egyszer Margit, nézd meg a szegény emberek boldogságát.

Menne a szőke csoda, de férje ura már kijelentette:

— Ugyan édesem, hogy mehetne el maga azok közé az emberek közé? Aki Michel Angelo képeiben gyönyörködhetik, nem megy szobafestőkhöz szépet tanulmányozni. Különbén én úgy látom, hogy ennek az erőltetett szives vendéglátásnak valami srtéher szándéka van? A tanító arra számít, hogy az én asszonykám összekötetése révén, majd kiemelem tanító uramat a sárfészekből, hogy valami nagy iskolához helyezzem igazgatónak, mert már érzi, hogy a pereputtyával nem bír megélni a fizetéséből. Az asszony meg határozottan a pumpolás benyomását teszi. Teszi pedig azért, hogy Ön meglássa a nyomoruságot, kinyissa a tárcáját és oda szórjon a ruhátlan gyermekeknek egy-két ezrest. Ezt megteheti maga a nétkől, hogy a nyomoruság ez utcsafarintó szagát tapasztalja, úgy is, hogy postán elküld egy-két forintot a jobb sorsra érdemes asszonyok és ártatlan gyermekeinek.

És a szőke csoda hiába kérte, hogy egyszer meglátogassa Pápai Nagy Istvánékat, csökönyös érvei után egyszer aztán grombán kelt ki a kamarás.

— Ugyan-ugyan. Hogy lehet ilyen gye-

vagyis ha az egyedek száma adott területen, meghatározott életviszonyok között állandó marad. Hogy az egyedek számának állandósága a faj fennmaradását biztosítsa, hogy ne adjon helyet csakhamar az egyedek majd lassú, majd rohamos fogyásának, ahhoz egyéb is szükséges. Szükséges még az is, hogy minden nemzedékben a fölts számmal születettek közül kiválogatódott legjobbak legyenek a következő nemzedék létrehozói; továbbá szükséges, hogy ama területen, amaz életviszonyok között nagyobb számú egyed megélhetésére igazán ne legyen mód. Ahol könnyen megélhetnének jóval többen is, mint amennyien vannak, ott a megélhetés nehézségei — az a tényező, amit Darwin *struggle for life*-nak nevezett — nem elég nagyok arra, hogy minden egyedet a benne rejlő összes képességek teljes kifejtésére kényszerítsenek. Megszűnik a legjobbak kiválogatása, mert hiszen jut hely és mód a megélhetésre a kevésbé jónak is és legfeljebb a legalkalmatlanabbak kiszűrésére ki. Sőt a mai társadalmak — a könnyűlételesség, az eladhatóság szent nevében — mesterségesen támogatják még az ilyeneket is nemcsak abban, hogy megéljenek, hanem abban is, hogy fogyatkozásaikat utódokban megörökíthessék. Aki megszületett, sőt tovább megyek, aki meglogantartott, annak joga van az élethez; de nem mindenkinek van joga ahhoz, hogy életet adjon. Joga ehhez csak annak van, aki által a faj előreláthatólag nemesezni, javulni fog, vagy legalább is nem romlik. Sőt annak, aki által a faj nemesezik, kötelessége is minél nagyobb számú utódot állítani. Majd ha ebben a feladatában az ilyen az egész társadalom, közszellem és intézmények útjait, a legalkalmatlanabb támogatja: akkor egyben magától megoldódik a születések s az elhalálozások helyes arányának nagy kérdése.

Addig a társadalmakat az előbb vázolt nagy feladatok állandóan fogják izgatni. És

izgatják különösen olyannyal, midőn, mint mi most, egy-egy népszámlálás eredményét várják. Nagyon időszerű tehát a Társadalomtudományi Társaságot mostánában rendezett viták a neomalthusianizmus és az eugenika kérdései fölött.

A neomalthusianizmus, a Malthus tanának olyan alkalmazása, mely a korunkbeli gyöngékarait emberitől követel az ő erején fölül álló önmegtartóztatást és a születések számát mégis korlátozhatja: az eugenika, mely a faj nevesítése céljából kiválasztos egyedeknek az eddigéinél nagyobb s a faj szempontjából kevésbé kívánatosoknak az eddigéinél csekélyebb száprőelését kívánja, sőt az utóbbit teljesen megtagadni szeretné: mindkettő olyan tárgy, hogy társadalmi kérdésekkel hivatásosul foglalkozó minél több testületünknek kellene vetődni legkomolyabban foglalkozniuk. Ha valahányszor, hogy ezeknek a kérdéseknek tárgyalásából igazán ki kellene zárni minden osztályérdeket, de minden gyanúsítást is.

Az egyike a neomalthusianizmusnak magyarországi korcsosítottja, egyaránt baja és veszedelme a nagybírtok urainak s a mindeunapi megélhetésért vagyontalanul küzdőknek, az urnak és a parasztnak, a gyárosnak és a munkásnak, a nagytőkésnek és a napszámosnak. Nem is akarom azt mondani: az egész nemzetnek. Mert még azt fogiták rám, hogy „nationalista” szempontok vezetnek, ezt a szót nem úgy értve, ahogyan én nemzeti előbbrevitelem által az emberiséget akarom szolgálni. Hiszen voltak, akik a nagy bírtok urainak minapi feljárását az egyke miatt az utótték el, hogy az urnaknak nincs elég cseledek, az urnak cseledek akarnak tönnyesztetni.

(Folyt. köv.)

H I R E K.

Szüreti mulatság. A szécsényi iparos és kereskedő ifjuság önképző köre október hó 8-án tartja nagyszabású felvonulással egybekötött szüreti mulatságát. A vígalmi bizottság és rendezőség mindent elkövet, hogy a mulatság a kör többi mulatságaihoz képest, minden tekintetben a lehető legjobban sikerüljön. A meghívókat a napokban fogják szétküldeni.

Záróünnepély. A rárósmulyadi vasas fürdőben folyó hó 17-én lesz a záró ünnepély mely alkalomhól egy kitűnő táncmulatságot rendez Svarcz Soma fürdőtulajdonos.

Meg egy zománogyár Füleken. Csak alig pár hónapja, hogy a füleki zománogyár hosszú stagnálás után územbe lépett, most ismét egy új zománogyár alapításáról veszünk hírt. Mint értesülünk, Percsényi Pál a füleki volt művezetője Füleken egy új zománcozógyárat szándékszik alapítani, amely egyelőre két kemeccével dolgozna.

Miért késik a levél posta kézbesítése? Nem tudjuk magyarázatát adni annak, hogy Szécsényben a levél posta kikézésítése miért oly hosszadalmas. Hiszen városunk belterülete nem oly nagy, hogy a leveleket két postai alkalmazott a kellő időben ki ne kézbesíthetné. — Sőt a naponként közlekedő vonatok nem menetrendszerű érkezési ideje sem lehet olyan esetleges késéseknél, mert még az időjárás is oly nyári jellegű, hogy a végül várva-várt esőzések kifudja mikor köszönnek né. A mi helyi érdekű vonalunkon, rendszerint vízáradás okozta forgalmi akadályoknak szokott lenni az okozója — igazán talány, hogy miért is késik a levél posta kikézésítése. — Amit csak a m. kir. posta szécsényi főnöksége tudna megfejtani.

rekes ostobasággal forszírozni egy utazást, amely sem testileg, sem lelkileg nem tenne jót Önnek. Nézze Margit, abban a libasoros faluban nekem valami kellemetlen ismerősöm, Endrey Kázmér gróf él, akinek több adóssága van mint hajszála, de származására büszkébb, mint a walesi herceg. Ha megtudná, hogy az én feleségem mosogató asszonyok látogatására jár, ide fenn a klubban, az országgyűlésen nem volna maradásom, ez a koldus gróf kinézne az uri gögylével.

— De mikor engem keresztényának látott ez a jó asszony, akinek sorai ma is úgy esik szívemnek, mint az a harmatos, jó illatú virág, melyet liszta kezek szednek.

— Küldje be neki az ajándékot. Ha ezer koronát mellékel a levélhez, a pap költsége is benne lesz és Ön nélkül is meglesz a keresztelés.

Am a szőke csodát nem győzte meg ez az érvelés.

Ha igaz az, hogy a kamarás le tud járulni minden hónapba ahhoz a nőhöz, akinek valamikor gyöngéd kötelekék fűzték, akiről ő most sem hiszi el, hogy viszonyt ne folytatna Cséffay Tibor cs. és kir. kamarással, akkor ő elmehet ahhoz a harmatos, napsugaras lelkű tisztá asszonyhoz, aki őt bírja, tőle nem irtózik, mint az a másik.

Hamarosan aztán, mikor a kamarás

újra lerándult a régihez, csomagolt és utazott ő is. Valami édes vágyakozás vitte a faluba. Nem volt híradással, hadd lepje meg Pápai Nagy Istvánékat, annál nagyobb lesz a meglepetés.

Persze arra nem gondolt a naiv, tudatlan asszonyka, hogy megy be ő a Szaharán. Valami suttyó gyerekkel fogadott aztán, a ki talicskán toltta be, a csonragokat, ő meg utána bandukolt Pápai Nagy István lakásáig.

A lakás már kívülről meglepte. Az iskolában laktak Pápai Nagy Istvánékat, abban a nagy iskolában, melynek nyolc zsalus ablakából kinyílt muskattlik mosolyogtak a léckerítésen át az utcára. A kerítésen belül thea és piros rózsák termő fáinak illata áradt.

A kapun belül a tisztá udvar, Nagy cseresnyében mosott a tanítóné. Gömbölyű karján fellüktetett a való bitz, testén egy viseltes szoknya volt, az is olyan csatkos, vizes. Körülötte négy cseresznyétől maszatos pufók gyerek játszott a homokban, majd odébb egy bölcsőben alkalmasít a baba aludt, az a kis papány, aki még nem volt megkeresztelve.

A szőke csoda mihamar belépett megismerte a régi hazátnót s, már messziről kiáltotta:

— Adj Isten Ikonkám!

A meglepetés, a szégyen pirja öntötte

el a tanítóné arcát, a hogy ez a másik uri asszony megjelent.

Nem tudott védekezni, mert ez a másik arra a csatkos asszony kebelére omlott és csókolta a védekező száját.

— Semmi édesem, semmi. De hol vannak a gyerekek? Nini, itt vannak!

És előlépett négy maszatos, pufók gyerekek, piszkosak mint az ördögök, de egészségesek, mint az eleven élet.

Az egyik félrehúzódott meg az anyja szoknyájába kapaszkodva, a nagyobbik kezelt akart csókolni, de a méltóságos asszony ölbe kapta, megcsókolta.

— Édes Margitom, ne haragudj, hogy így talátsz. Azonnal intézkedem, hogy megfelelő formában fogadjalak.

Az alatt a tanító is előkerült, amugy szurtosan a méhesből, vagy a malacoktól.

Egy rövid negyedóra és a gyermekek is, az asszony is, a férfi is ragyogó haztán fogadták a nagy ur feleségét. A sürgő-forgó tanítóné a vacsorát is elkészítette.

Micsoda fohászokodás, példás rend fogadta azt az egyszerű étkeket, a mit az asztalra vittek. Imádság, példás viselkedés és a családi életnek belső melege tünt fel az uri asszonynak és a mig egy-egy pillantást vetett a szüke szavú, annál melegebb szemű családapára, a gyerekekkel csókolgató

A szeszszőlők áremelkedése. A Magyar Kereskedelmi Csarnok szakosztályához tartozó szeszkereskedők, likőr és rum gyárosok, tekintettel a szesz és cukoráraknak, valamint a gyümölcs-pálinka és gyümölcsszörp árának folytonos emelkedésére, összes cikkeik és gyártmányai árát, szeptember 1-től kezdve az ugyancsak szeptember 1-én élethelepett szeszadó pótlékon kívül állag 10%-ai fel-emelték.

A pilseni sör áremelkedése. A pilseni három legnagyobb sörözőgyár, úgy mint Pilsener Aktienbrauerei, a Bürgerliches Brauhaus és a Genossenschaftliches Brauhaus a gyártmányok árát hl.-ként 2 koronával felemelte. Az áremelés okt. 1-én, de legkésőbb újévkor lép érvénybe.

Több munka be nem jelentése egy kihágás. A munkaadónak az a mulasztása, hogy több alkalmazottjának bejelentését nem teljesítette, a kereskedelmi miniszter 75709/1910 számú határozata szerint egy rendbeli mulasztás és így egy rendbeli kihágás tényálladékát alkotja, abban az esetben, ha azok egyidejűleg voltak alkalmazva és így bejelentésük egy időbe volt teljesítendő. Ilyenkor a többi alkalmazott bejelentésének elmulasztása csak mint súlyosító körülmény vehető figyelembe a büntetés kiszabásánál.

A petroleum krízis. A petroleum ipar által közelebbről nem érdekelték körében fennálló az a felfogás, hogy a petroleum krízist a kártel létrejötte már elhárította, a tények nem erősítik meg s legalább is korainak kell tartanunk azt a véleményt, hogy a petroleum kártel már szilárd alapon áll. Először is meg kell állapítanunk, hogy az utóbb lefolyt hetek a nyugalomnak voltak szentelve, minél fogva a kártel szervezet képviselői tekintetében ez idő alatt jóformán semmi sem történt. A kártelszerződést egyes oly cégek nem írták meg alá, amelyek nem tartoznak a renitensek közé. Az amerikai koncernnel sincs tisztázva a helyzet, szóval a krízis teljes elhárításától még távol vagyunk, mindössze az történt, hogy a kártel szervezeteinek előrehaladása jó hatással változ átalakulásra és az árak oly nivóra emelkedtek, hogy az üzem veszteséggel való folytatása megszűnt. A nyári évadban beállott hérválulás azonban tekintve a fogyasztás

harátnőre, úgy érezte, hogy az ő szívét fogja, szorítja, marcangolja valami.

Majd mikor a baba is jelentkezett nyöszörgő hangján és az anya felkapta az ő „aranyos bogarát” és a kis angyalka álmos, majd mosolygó ibolya szemét kitörölte, csókolgatta, szeretett volna egy könnyel ejteni, de visszafojtotta, mely nehéz volt e percben nagyon és épen ezért fájl.

Vacsora után az a sok szép szó az asszonyhoz, az a meglehető szép pár a férféhez, akit egy egész község szeretele vesz körül, a gyerekek csimpajkodása, majd szép rendben az ágyba vonulásuk, mind megannyi hangos zsurnál, estélynél finnepinh, szebb, gazdagabb és költőiebb volt, mint a Duna soron a palotában.

Már menni, menekülni, rohanni szeretett volna, mert érezte, hogy elég a lelke, pedig itt nem a hékéllenség tüze lángol, hanem a szereteté, mely csak őt perzseli, de ezeket megvilágítja és széppé teszi.

És amikor harmadnapra a vonat induláskor kendőt lobogtattak a tanítóék, csókot dobáltak a gyerekek, a szép szóke asszony mosolygó arccal intett vissza és mintha mondta volna:

— Veletek van az Isten. Nektek adta meg a menyországot.

csékély voltát, nagy jelentőséggel nem bír s a visszaesés bizonyosan be fog következni akkor, ha az ősi hónapok folyamán a kártel nem nyer befejezést.

CSARNOK.

Szécsényi esetek.

Egyhangúságot nem zavarja egyéb csak — a. önkéntes szerkesztő és riportér úr gyakori ki- és befutkosása.

— Már megint nemell — gondolám a gondolék tovább jövő életem bekövetkezendő sivárságára.

Im! rohan egyetlen riportérünk a kis sétatérén keresztül, melyet csak nem régen velt körül új kerítéssel nemcsak városunk még nemesebb tanácsa.

— Honnan, honnan? — szólok a belépőhöz.

— Csak innét a rabsétáltatóból.

Persze, — meg kell őszintén vallani, hogy eme új kerítést valami hirtőn mérnökkel rajzoltatta a tanács, Mert mi tagadás: valahányszor elmegyek e sétatér mellett, mindig azt hiszem, hogy rabok sétálnak ott, pedig csak városunk összes melankólikásai.

— Hallotta szerkesztő úr a Mandi szerencsését? — kérdez folytatólag a riportér úr.

— Nem én! — válaszolok nemet rázva közben fejemmel.

— Képzelle: Mandi, az Ön tisztelt barátja — a helybeli műkedvelői *kabaré* előadások egyetlen attrakciója, — aranyifjúságunk egyik számot nem levő tagja, képet nyert, nagy képet nyert.

— Hm! válaszolok én — s mentem a Mandihoz. Mandi elképedt, de képet nem tudott mutatni.

Mert kislili, hogy a Káprásban festett és senilis marasmsban elhunyt dämvadat nem Mandi, csak Mandi néven nyerte meg közigazgatásunk egyik csendes és fáradhatatlan tagja.

— Mint utólag értesültünk, Mandi névbitorlásért *perelni fog*.

Elmul a nyár. Ideje lett megírni, hogy: az idén *annyi* cirkusuz fordult meg nemes városunkban s ezek annyi díjbirkozási, labdarugást, sikfutást és magas ugrást rendeztek, hogy aranyifjúságunk könyvből vajmi keveset tanult, ellenben szívesen foglalkozott emez előkelő sporttal.

Sportolni a XX. században illik, az már persze nem a fiatalok számláját terheli, hogy *sporttelepünk* nem lévén, kénytelen-kelletlen a sport eme legősibb, de legolcsóbb és mindenütt gyakorolható ágát kultiválják.

Egyik-másik fiatalunk azután valóságos matsdor a műbirkozásban. Kivülről tudják a „Kincses kalendárium”-nak a japán műbirkozásról szóló cikkét, s a gyakorlatban is szép eredményekkel dicsekedhetnek.

Egyszer véletlenül betévedtem a műbirkozók díszkrét kis fészkebe — s ekkor térdig érő nadrág volt rajtam véletlen — miért is örömmel fogadtak mint új- és elvtársat. Aztán magyarázni kezdték a fogásokat s úgy teletöltték a fejemet elmélettel, hogy a fejem most is kábul, mint az arabé, mikor haza indul Mekkábul.

— Ha én megfoglak, és egy dziu-dzizut adok, akkor meghalsz, — mondja a klubb

legnagyobb és kövőbb japán birkozó tekintélye, egy fiatal orvos.

— Meghiszem azt, — mondok neki, — összes őseim orvosok kezét közt hallak meg!

—yi.

Szerkesztői üzenet

T. T. Kimondhatatlan gyenge dolog. Extra. Ez meg tele van sofizmákkal. — Nem közölhető.

K. A. Multikori üzenetünkben nem egyéni véleményt nyilvánítottunk, hanem többek nézetét. — Ha itt volna helyükben, akkor éreznék, hogy hányszor kénytelen az ember olyasmit megírni, amit nem szívesen ír meg.

Anonymus. A 10 első és utolsó sorral együtt a papirkosárba s onnan a tűzbe vándorolt, ahonnan nincs föltámadás.

X. Y. Litke. Hogy egy márka mennyi? — Hát 1 márka!

Akl agyonülne. Köszönet a versért, no! [de szép is volt;

Kétszer olvastam belőle minden sort, Jó egészség érte! Áldja meg az Isten! Legyen boldog ott leun, de sokáig itten! Hát a koma él még, énekel-e szépen? Szól a holló: „Sohasem!” cseng-e még [főleiben?

P. . O. . A. . mind ezembe vannak, Hát még azok, — kik ott a kastélyban [lajnak;

Ödvözlét nékeik, meleg kézzorítás, Legyen mindnyájunkkal a nagy égi áldás!

A szerkesztő a kiadó felé.

3587—911 sz.

Arveresi hirdelmeinyi kivonat.

A szécsényi kir. járásbíróóság mint kvi. lialóság közhírré teszi, hogy a szécsényi takarékpénztár és csatlakozott társai végrehajtónak ifj. Palicza János végrehajtást szenvedő elleni 1280 kor. főkekövetelés és jár. iránti végr. ügyében a szécsényi kir. bíróóság területén fekvő Karancskeszzi községben levő a Karancskeszzi 77 sz. tjkvben A † 1 sor. 162'd hrsz. alsó rétre 11 kor. † 163'b hrsz. alsó rétre 22 kor. † 3 sor 215'b hrsz. alsó rétre 12 kor. a † 4 sor 216'a hrsz. alsó rétre 22 kor. a † 5 sor 249 h torniszer dőlő ingatlanra 362-kor a 7 sor 288 h hrsz. hosszuk dőlő ingatlanra 140 kor. 8 sor. 289'a hrsz hosszuk dőlő ingatlanra 127 K. a 15 sor. 423 b hrsz farkaspataka dőlő ingatlanra 12 K. a 16 sor 424'a hrsz farkaspataka dőlő ingatlanra 28 kor. az u. o. 307 sz. tjkvi A I. 1 sor. 24 b torniszer dőlő ingatlanra B 17 sz. a. ifj. Zsidai János nevében álló részére 577 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1911. évi szept. 26-ik napján d. e. 10 órakor K.-keszi község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási ár 2. részén alól eladotni nem fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan hecsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. tcz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és 3333/81. sz. I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirba a kiküldött kezéhez letenni avagy a hánal-pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről szóló elismervényt átszolgáltatni.

Kell Szécsény, 1911. aug. hó 23-án.

A szécsényi kir. járásbíróóság mint tkv. hatóság **Simonyi, s. k.** bíró.

A kiadvány hiteledő!

Kir. tkvvezető helyett:

Draskóczy, kezeld.

595—911. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bpesti VIII.—X. ker. kir. bíróságnak 1911 évi Sp. VII. 1235 3 számú végzése következtében dr. Waldhauser Géza ügyvéd által képviselt Bichn János javára 104 K. 80 fill. s jár. erejéig 1911 évi aug. hó 21-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le és lefoglalt és 820 koronára becsült következő ingóságok u. m.: 3 ló, 2 kocsi, 1 rosta és 1 kazal löhere nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járás-bíróság 1911-ik évi V. 358/2 számú végzése folytán 104 kor, 80 fill. tőkekövetelés, ennek 1910 évi szept. hó 18 napjától járó 5% kamatai 2/3% váltódíj és eddig összesen 61 kor, 34 fillérben biróilag már megállapított költségek erejéig Pilyiben leendő megtartására 1911. évi szeptember hó 25-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amenyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és lefoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltek.

Kelt Szécsény, 1911 év szept. hó 6-án.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

465—911. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a byarimati kir. törvényszéknek 1911 évi 1821 számú végzése következtében Dr. Seidner Mór ügyvéd által képviselt Better Márk javára 210 K. s jár. erejéig 1911 évi július hó 1-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 614 koronára becsült következő ingóságok u. m.: butorok, 1 legyver és 7 kaptár méh nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járás-bíróság 1911-ik-évi V. 1163 számú végzése folytán 180 kor. hátr. tőkekövetelés, ennek 1911 évi január hó 15-ik napjától járó 6% kamatai, 2/3% váltódíj és eddig összesen 36 kor, 76 fillérben hátr. biróilag már megállapított költségek és 2 korona 40 fillér árverés kiűzés erejéig N.-zellőben leendő megtartására 1911. szeptember hó 27-ik napjának d. u. 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amenyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és lefoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1908. évi LXI. t.-c. 20. §-a értelmében ezek javára is elrendeltek.

Kelt Szécsény, 1911 évi szept. hó 4-én.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

Üzlet áthelyezés.

Alulírott tisztelettel értesítem a t. cz. vevő közönséget, hogy

liszt- és fűszerüzletemet

Roth Adolf-fele házból özv. Schlesinger Gáborné üzlethelyiségébe helyeztem át.

A n. é. közönség további pártfogását kérve,

mély tisztelettel

Glaser Dezső.**Értesítés!**

Van szerecsém a n. é. közönség szíves tudomására adni, hogy a

a géplés- és szobafűtéshez kiválóan alkalmas magas hőfokú, elsőrendű pormentes porosz darabos, kocka- vagy dió-köszentet mm-ként .. 3 koronáért
la. légszeszgyári darabos koaxot ... 4 k. 80 f.-ért
la. " dió " 5 koronáért

legalább is 15 mm. vételnél házhoz szállítva ajánlok.

A n. é. közönség szíves megrendeléselt kéri teljes tisztelettel

TEPPER ADOLF.**Glattstein Adolf, Szécsény**

könyvnyomdaja, könyv- és papirkereskedése
M. kir. dohány- és szivararudaja.

Ajánlom dusan felszerelt raktáromat mindenféle papirokbán, rajz- és iro szerekben. — Könyvnyomdai munkák a legjutányosabb áron készülnek!

Iskolai könyvek, táskák,
valamint az összes iskolai
felszerelések jutányosan
kaphatók.

Egy ügyes, jó fiu könyvnyomdamban
tanulólul azonnal felvétetik